

РЕШЕНИЕ

№ 106

гр. Разград, 06.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на трети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: НИКОЛАЙ Б. БОРИСОВ

при участието на секретаря ДАРИНКА М. ДИМИТРОВА
като разглежда докладваното от НИКОЛАЙ Б. БОРИСОВ Административно
наказателно дело № 20223330200141 по описа за 2022 година

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН.

Постъпила е жалба от « ДИКИСОЙЛ » ЕООД, ЕИК 202808819, със седалище и адрес на управление гр. Кубрат, обл. Разград, ул. „ Добруджа „, № 11, представлявано от Управител Д.И.М., чрез пълномощник, против НП № 618149- F625446/ 13.12.2021г. на и.д. Директор на ТД на НАП гр.Варна, с което на жалбоподателя за нарушение на чл.176в, ал.6 вр. ал.1 и ал.10 от ЗДДС, е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 69 600,00лева на основание чл.180в, ал.1 от ЗДДС. В жалбата се излагат доводи, че наказателното постановление е незаконосъобразно, постановено при съществени нарушения на материалния и процесуалния закон, твърди се, че са налице всички предпоставки за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН и се моли същото да бъде изцяло отменено.

В съдебното заседание, редовно призован, за жалбоподателя се явява процесуален представител, който поддържа жалбата, навежда доводи за приложение на чл. 28 от ЗАНН, по същество не оспорва фактическите констатации, изложени в АУАН, респективно в НП.

Представителят на наказващия орган ТД на НАП – Варна, изразява становище за неоснователност на жалбата и моли за потвърждаване на атакуваното НП. Иска присъждане на юрисконсултско възнаграждение, алтернативно отправя възражение за прекомерност на исканите от жалбоподателя разноски по производството за адвокатско възнаграждение.

За РРП не се явява представител.

Въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Между страните не е спорно, че на 31.08.2021г., жалбоподателят като данъчно задължено лице е подало заявление по чл. 176в, ал.10 от ЗДДС за вписване промяна на банкова

гаранция от 70 000,00лв. на 90 000,00лв. На 01.09.2021г. св. И. Н. – ст. Инспектор по приходите в ТД на НАП – Варна, офис – Разград извършила проверка в информационните масиви на НАП, при която установила, че предходното заявление за предоставяне на банкова гаранция по смисъла на чл. 176в, ал.1 от ЗДДС е подадено от жалбоподателя с Анекс № 4 към банкова гаранция от 02.09.2016г., издадено от Юробанк България АД, на 13.08.2020г. и е валидно до 02.09.2021г. Така свидетелката преценила, че жалбоподателят не е спазил 14 дневния срок по чл. 176в, ал.6 от ЗДДС, като е подал заявлението три дни преди изтичане срока на предходното заявление.

Заради констатираното нарушение на 13.09.2021г. на жалбоподателя в присъствие на представляващия дружеството бил съставен АУАН № F625446, в който нарушението било описано по посочения начин, квалифицирано от актосъставителя като такова по чл. 176в, ал.1 и ал.10 от ЗДДС АУАН съставен в присъствие на свидетеля П. С. и връчен на представляващия дружеството. В тридневния срок по ЗАНН, срещу съставения АУАН постъпили писмени възражения от упълномощено от жалбоподателя, лице.

В хода на извършената проверка по възражението се установило, че с Резолюция от 05.12.2018г. на Директор на ТД на НАП Варна, жалбоподателят е бил освободен от адм. наказателна отговорност за същото адм. нарушение, извършено от него на 29.08.2018г., като му било отправено предупреждение по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

На 13.12.2021г. е издадено и НП, в което нарушението е описано по идентичен с АУАН начин, също е квалифицирано по чл. 176в, ал.6 вр. ал.1 и ал.10 от ЗДДС и на основание чл.180в, ал.1 от ЗДДС на нарушителя е наложено цитираното по – горе адм. наказание. НП е връчено на представляващия дружеството на 15.02.2022г., жалбата срещу него е постъпила при адм. наказващия орган на 21.02.2022г.

Въз основа на така изложеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Жалбата е допустима, като подадена в законноустановения срок по чл.59, ал.2 от ЗАНН, от надлежна страна и против подлежащ на обжалване адм. акт.

По същество е основателна.

Видно от приложените по делото гласни и писмени доказателства, по категоричен и безспорен начин се установява описаната в АУАН и НП фактическа обстановка, и като такава не се оспорва от страните.

В същото време обаче от обясненията на св. Кр. М. и приложените от жалбоподателя извлечения от банкови сметки на дружеството и Искане за промяна на условията за банкова гаранция до Пощенска банка, се установява, че жалбоподателят добросъвестно е положил усилия да изпълни задължението си в срок да подаде процесното заявление, но не е получил съответното съдействие в срок от банковата институция и в първия възможен момент след издаване на банковата гаранция е изпълнил адм. задължение пред компетентната ТД на НАП. В този ред на мисли, предвид разпоредбата на & 1, чл. 35 от Допълнителните разпоредби на ЗДДС, съдът намира твърдението на адм. наказващия орган за наличие на утежняващо отговорността обстоятелство – предходното освобождаване от адм. наказателна

отговорност на жалбоподателя са същото по вид адм. нарушение, за неоснователно.

Досежно възраженията на жалбоподателят за наличие на предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, съдът напълно ги споделя. Събраните от съда доказателства в хода на съдебното производство не налагат фактическа обстановка различна от описаната в обжалваното НП. Независимо от формалното осъществяване на фактическия състав на вмененото във вина на жалбоподателя административно нарушение, съдът счита, че извършеното от жалбоподателя деяние представлява "маловажен случай". Преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва и проверката за законосъобразност на преценката по [чл. 28 ЗАНН](#). Когато се констатира от съда, че предпоставките на [чл. 28 ЗАНН](#) са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление, поради противоречие със закона. Маловажните случаи на административни нарушения се обуславят от наличието на предпоставки, при които съответното наказание, предвидено за извършеното нарушение, се явява несъразмерно тежко. Тези предпоставки са комплексни и са свързани с преценката на: предмета на нарушението, обстоятелствата при които е извършено, обществено-опасните му последици, наличието на щета за държавата, респ. гражданите, наличието на други нарушения от извършителя и пр. Безспорно се констатира, че жалбоподателят добросъвестно е положил усилия да изпълни адм. задължение. Категорично е изпълнил адм. си задължение преди изтичане на действието на предходната банкова гаранция. От бездействието на жалбоподателя не са произтекли никакви вреди за държавата или гражданите.

За прецизност, съдът намира за необходимо да посочи, че разпоредбата на чл. 176в, ал.10 от ЗДДС не съдържа задължение за поведение на жалбоподателя, а на адм. наказващия орган и няма място в цифровата квалификация на каквото и да е адм. нарушение по ЗДДС.

Поради изложеното съдът намира, че обжалваното НП следва да бъде отменено като незаконосъобразно

В този смисъл искането за присъждане на разноски по производството от страна на упълномощения проц. представител на адм. наказващия орган се явява неоснователно и не следва да се уважава. От друга страна искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски за адвокатско възнграждение е основателно и следва да бъде уважено но в размер на 2 618,00лв., определен по реда на чл. 8, ал.1, т.4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения вр. чл. 36 ат ЗАдв. Вр. чл. 63д, ал.2 от ЗАНН.

Воден от изложените съображения и на основание чл.63 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА НП № 618149- F625446/ 13.12.2021г. на и.д. Директор на ТД на НАП гр.Варна, с което на « ДИКИСОЙЛ « ЕООД, ЕИК 202808819, със седалище и адрес на управление гр. Кубрат, обл. Разград, ул. „ Добруджа „, № 11, представлявано от Управител

Д.И.М. за нарушение на чл.176в, ал.6 вр. ал.1 и ал.10 от ЗДДС, е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 69 600,00лева на основание чл.180в, ал.1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА ТД на НАП Варна да заплати на « ДИКИСОЙЛ « ЕООД, ЕИК 202808819, със седалище и адрес на управление гр. Кубрат, обл. Разград, ул. „ Добруджа „ № 11, представлявано от Управител Д.И.М. сумата в размер на 2 618,00/две хиляди шестстотин и осемнадесет/ лева, представляваща разноси в производството за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Разград в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Разград: _____